

ODEŠEL DOC. MUDR. OTAKAR KLEIN, CSC.

Dne 22. ledna 2020 jsme se rozloučili v motolském krematoriu s významným členem naší hygienické obce panem docentem MUDr. Otou Kleinem, CSc.

Narodil se 23. července 1931 v Praze, absolvoval reálné gymnázium v Mladé Boleslavi (1950) a následně úspěšně absolvoval Fakultu dětského lékařství UK v Praze. Promoval v roce 1956. Po promoci sloužil jako sekundární a terénní dětský lékař v Okresním ústavu národního zdraví Duchcov (1956–1960). Již v době studií (1953–1956) pracoval jako pomocná vědecká síla v Hygienickém ústavu Fakulty všeobecného lékařství, dnešní 1. lékařské fakultě UK v Praze, kde pak působil od roku 1960 jako odborný asistent, docent (1980) a posléze v letech 1983–1990 působil jako přednosta tehdejšího Hygienického ústavu a katedry. Jeho kandidátská dizertační práce obhájená v roce 1969 byla na téma Hygienická problematika učňů závodu na výrobu butadien-styrénového kaučuku. Habilitační práci na téma Hygienické hodnocení vlivu škodlivin průmyslu umělých hmot na organismus obhájil v roce 1976.

Jeho vědecká práce v toxikologii byla zaměřena zejména na interakce chemických škodlivin (toxických kovů) s biologickými látkami typu imunomodulátorů a na toxikologii imunitních reakcí zejména u kontrastních látek používaných při RTG vyšetření. Jeho vědecko-pedagogická činnost od roku 1980 byla zaměřena na ekotoxikologii a ekologii člověka s následným vydáním prv-

ního učebního textu Ekologie člověka a preventivní toxikologie v roce 1990, prioritním na lékařských fakultách v bývalé ČSFR.

Byl členem odborných lékařských společností České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně, Slovenské lékařské společnosti a Österreichische Röntgen Gesellschaft.

Vedle pedagogické a publikační činnosti se doc. MUDr. Otakar Klein, CSc. mimořádně zasloužil o rekonstrukci ústavu – zejména posluchárny a seminární místnosti. Tím bylo vytvořeno důstojné prostředí pro výuku i experimentální práci v laboratořích. Zahájil systematickou edici vlastních výukových textů Hygienická praxe I a II, na kterou navázaly současné snahy o kvalitní učební texty pro posluchače 1. lékařské fakulty UK v Praze také v našich oborech.

Byl svůj i společensky aktivní, nikdy během naší bezmála dvacetileté spolupráce jsem se s ním nesetkal ležérně oděným bez jeho neodmyslitelného elegantního motýlku. Pravidelně navštěvoval plesy pořádané naší fakultou. I po jeho definitivním odchodu do zaslouženého důchodu jsme se občas setkávali na koncertech nebo v divadle. Až do jeho posledních dnů na konci života jej zajímalo dění nejen na univerzitě, ale i v hygienické službě. Znepokojovala jej její postupná „demonťáž“ související s odevzdáváním jejích kompetencí jiným organizacím. Významnou položkou jeho osobního zájmu byl ovocný sad v Mladé Boleslavi. Jediné na co si stěžoval, bylo, že již nemá dost sil na jeho údržbu ve stavu, který by si sám přál.

Budeme na něj vzpomínat v dobrém. Čest jeho památce.

Prof. MUDr. Vladimír Bencko, DrSc.